

[Clausager.]

ikke blive ved at plukke Haar af den skaldede.

Disse Lettelser skal komme alle til gode, uden Hensyn til deres Kvalifikationer eller deres økonomiske Forhold. Som Landbo- og Husmandsforeningerne udtalte det: man skal lette de Byrder, der hviler paa det nødstedte Erhverv, og saa skal man lette dem for *alle*, der driver dette Erhverv, uden Undtagelse. Men det er jo ganske anderledes, naar man giver til dem, der er i en speciel Gældskrise. Her bliver der Tale om en Begunstigelse og en Hjælp til den enkelte paa Samfundets Bekostning, og her er det rimeligt, at man tager Hensyn ikke blot til Trangen, men ogsaa til Værdigheden og til, om det i det hele taget kan nytte noget. Det kan ikke nytte at lukke Øjnene for det. Der vil vise sig mange, mange Tragedier for os i den kommende Tid.

Den højtærede Landbrugsminister talte ogsaa om, at der var mange, der vilde gaa fra Hus og Hjem: Ja, det er der, og der er sikkert ikke noget at gøre ved det i mange Tilfælde. Men hvor der er en stræbsom og dygtig Mand, der uden egen Skyld, eller hovedsagelig ikke ved egen Skyld, er kommet i Vanskeligheder og gaaet i Knæ, dér er det en stor og en smuk Samfundsopgave at hjælpe ham, og at hjælpe ham ikke blot ved, at han sammen med alle andre faar en almindelig Lettelse i Byrder og Afgifter, men saadan, at han faar Begunstigelse i Form af et Laan paa gode Vilkaar, givet efter skønsmæssig anbefaling af et Udvalg, der maa have hans Sager til Undersøgelse. Man kan ikke give det uden Undersøgelse til alle og enhver, og det er heller ikke mere end rimeligt, at den Mand, der faar en særskilt Begunstigelse paa det øvrige Samfunds Bekostning, maa lade sine Sager undersøge. Ydelsen af et saadant Laan kan sikkert være en værdifuld Handling i Farens Stund og bidrage til, at han kan komme i Gang igen, og det vil ikke nær vække den Misfornøjelse som Regeringsforslagets Gave, der gives til alle og enhver uden Hensyn til, om de har fortjent det eller ej.

Der er i Regeringsforslaget — hvad man i og for sig ikke kan forbyrdes saa meget over, det har vi set før fra socialistisk Side — en rød Traad, og det er den, at der hugges

et bestemt Skel mellem dem, der skal have, og dem, der skal give, og naar man saa blot sørger for at faa tilstrækkelig mange paa den Side, der skal have, saa trækker det godt, saa er der Mulighed for, at det kan vinde Gehør. De, der ikke skal have, skal oven i Købet i mange Tilfælde være med til at betale Gaven til de andre gennem Fremkaffelsen af Dækningsbeløbene. Dette skarpe Skel mellem de ydende og de nydende er ikke heldigt, og naar der ikke samtidig øjnes Spor af Bestræbelser for at afværge, at flere og flere af Landbrugets Folk synker ned mod den Tilstand, hvor man kalder dem kriseramte. Naar man ikke søger Byrderne for Erhvervet lettet, kan man ikke sige andet end, at det er et meget uheldigt og meget farligt Princip at lægge til Grund for Loven. Dette Forslag kommer fra Regeringen stik paa Trods af Udtalelserne fra Landbo- og Husmandsforeningerne, der bad om at faa Byrderne for det nødstedte Erhverv lettet, ikke for en enkelt af Erhvervets Folk, men for dem alle. Nej, jeg vil haabe, at man vil fordybe sig i de Forslag, Venstre er fremkommet med. Der er maaske mangt og meget deri, der kan ændres, men der gaar en god og sund Tanke igennem det hele: Lettelse til alle efter rimelige Forhold og Hjælp til de enkelte, der ikke kan klare sig selv, men som er værdige til Hjælp. Vi ønsker at give Landbrugets Folk deres Ret, men ikke en Gave, smidt ud i Flæng. Skal der gives Begunstigelser, skal det gøres efter grundig Undersøgelse og moden Overvejelse.

Jeg kan til Nød forstaa, at Socialdemokratiet har taget det Standpunkt at fremsætte et saadant Forslag, men jeg kan derimod ikke begribe, at de Radikale kan være med. Jeg kan ikke se andet end, at det radikale Venstre, der jo har saa stor Andel i de Udtalelser, der er kommet fra Landbo- og Husmandsforeningerne, og som ogsaa har stor Andel i Regeringen og Regeringsforslagene, har vist et Dobbeltansigt. De har en faglig Stilling, som deres Folk i Husmandsforeningerne i Samarbejde med Landboforeningerne har givet klart Udtryk for, men siden kommer deres politiske Tillidsmænd med et ganske andet Forslag og skyder fuldstændig det til Side, som deres Folk — for Resten til Dels de samme, mærkværdigt nok — havde vedtaget sammen med Land-